

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้หลักหิริ-โอตตปละเพื่อการพัฒนาความซื่อสัตย์สุจริตของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิพัฒนราษฎร์บำรุง จังหวัดกาฬสินธุ์
The Effects of Using a Guidance Activities Package to Develop Honest Behaviors
of Prathom Suksa VI Students of Pipatratbomrung School in Kalasin Province

ปิยะนาฏ นาสูวรรณ (Piyanat nasuwan)* นิธิพัฒน์ เมฆขจร (Nitipat Mekkhachorn)**

ลัดดาวรรณ ณ ระนอง (Laddawan Na Ranong)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลการพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว (2) เปรียบเทียบผลการพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวและกลุ่มควบคุมที่ให้ข้อสนเทศ และ (3) เปรียบเทียบผลการพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองกับระยะติดตามผล

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนพิพัฒนราษฎร์บำรุง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 30 คนโดยใช้ห้องเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตน้อยที่สุด จากนั้นสุ่มนักเรียนเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.93 แบบวัดความซื่อสัตย์สุจริต มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.95 ชุดกิจกรรมแนะแนว โดยยึดหลักหิริและโอตตปละ จำนวน 14 กิจกรรม และการให้ข้อสนเทศจำนวน 14 กิจกรรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวมิพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตสูงกว่าก่อนทำกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวมิพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับข้อสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (3) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวมิพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตหลังการทดลองสูงกว่าในระยะติดตามผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ ชุดกิจกรรมแนะแนว หลักหิริ-โอตตปละ พฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต ประถมศึกษา

* ปิยะนาฏ นาสูวรรณ แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
e-mail : Piyanatjadai@gmail.com

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิธิพัฒน์ เมฆขจร แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

*** รองศาสตราจารย์ ดร. ลัดดาวรรณ ณ ระนอง แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

Abstract

The objectives of this research were to (1) compare honest behaviors of the students in the experimental group before and after using a guidance activities package; (2) compare honest behaviors of the experimental group students who used a guidance activities package with counterpart behaviors of control group students who learn through information provided; and (3) compare honest behaviors of the experimental group students using a guidance activities package after and follow-up period.

The research sample consisted of 60 PrathomSuksa VI students two intact classrooms of Pipatratbomrung School, Kalasin Province in the 2013 academic year, used a class has which low point in honest behaviors. Students were randomly assigned into an experimental group and control group each of which comprised 15 students. The employed research instruments comprised a questionnaire about to the honest behaviors questionnaire, it α co-efficient reliability was .93; a scale to assess honest behaviors with .95 α co-efficient reliability; a guidance activities package by using "Hiri-Ottapa" to develop honest behaviors comprising 14 activities; and a provided information 14 activities. Statistics employed for data analysis were mean, standard deviation, and t-test.

The finding were as follows: (1) the honest behaviors of the student in the experimental group increased significantly at the level of .01 after using a guidance activities package; (2) the honest behaviors of the student in the experimental group were significantly higher than the control group at the level of .01 after using the guidance package; and (3) after the end of the experiment, honest behaviors of the students in the experimental group after using a guidance activities package were significantly higher than the follow-up at the level of .01.

Keywords Guidance Activities Package, Hiri-Ottapa, Honest behaviors, PrathomSuksa

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

บทนำ

ประเทศไทยได้เข้าร่วมการเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียนหรือ The association of South East Asian Nations : ASEAN ตั้งแต่ พ.ศ.2510 ผลจากการเข้าร่วมการเป็นสมาชิกทำให้ประเทศไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงมากมาย ทั้งทางด้านการศึกษา เศรษฐกิจ โครงสร้างประชากร สังคม ฯลฯ เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของประเทศสมาชิกอาเซียน ที่ให้ความสำคัญต่อการต่อต้านการคอร์รัปชัน ซึ่งถือเป็นปัญหาสำคัญต่อการพัฒนาการเมืองและเศรษฐกิจ โดยเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในวัยเด็กตอนปลาย (6 - 12 ปี) ซึ่งเป็นวัยคาบเกี่ยวกับ ระยะเวลาวัยรุ่นและเป็นวัยแห่งการเตรียมตัวเพื่อเติบโตเป็นวัยรุ่นและผู้ใหญ่ที่จะเป็นกำลังสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต

สังคมไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในเมืองและชนบท ในขณะที่ความเจริญทางวัตถุพัฒนาอย่างรวดเร็ว แต่การพัฒนาทางด้านจิตใจนั้นยังไม่ได้ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร สังคมไทยจึงต้องประสบปัญหาที่หลากหลายรูปแบบ เช่น ปัญหาความรุนแรงในสังคม ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ฯลฯ ปัญหาที่เกิดขึ้นสะท้อนให้เห็นถึงขาดการพัฒนาด้านจิตใจหรือด้านคุณธรรมจริยธรรมของคนในสังคมไทย ก่อให้เกิดแบบอย่างที่ไม่เหมาะสมแก่เยาวชนที่กำลังเติบโตเป็นกำลังสำคัญของประเทศ โดยเฉพาะในช่วงของวัยเด็กตอนปลายซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเอกลักษณ์ ตลอดจนค่านิยมของตนเอง ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน มีการเลียนแบบพฤติกรรมจากเพื่อน เริ่มมองเห็นตนเองตามที่เป็นจริง สามารถเรียนรู้เอกลักษณ์ในกลุ่มของตนเองได้ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เป็นวัยที่ใช้ชีวิตส่วนใหญ่นอกบ้านมีความเป็นเพื่อนกับผู้อื่น เริ่มเรียนรู้ค่านิยมทางสังคมจากกลุ่มเพื่อนและบุคคลรอบข้างสามารถพัฒนาความคิดเชิงวิเคราะห์สังเคราะห์ได้ รู้จักตนเอง ต้องการแสวงหาหรือสร้างเอกลักษณ์ ตลอดจนค่านิยมของตนเอง ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน มีการเลียนแบบพฤติกรรมจากเพื่อนและบุคคลที่มีชื่อเสียง โดยขาดการคิดไตร่ตรอง (อริพรหม อะทะวงษา 2553 : 1) ยิ่งส่งผลให้วัยเด็กตอนปลายแสดงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ยิ่งขึ้น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 2554 : 1 - 6) ได้รายงานสถิติจำนวนของคดีที่เด็กและเยาวชน (10 - 18 ปี) ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจทั่วประเทศ จำแนกตามฐานความผิด ปี พ.ศ. 2551 - 2553 ความผิดที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดบ่อยครั้งและกระทำความผิดซ้ำหลังพ้นโทษคือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินเป็นอันดับหนึ่งของคดีที่เกิดจากเด็กและเยาวชนไทย และในปี 2554 จังหวัดกาฬสินธุ์พบว่าเด็กและเยาวชนในจังหวัดกาฬสินธุ์กระทำความผิดมากขึ้นและมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 14 - 17 ปี จากจำนวนการกระทำความผิดดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงพฤติกรรมที่ไม่ซื่อสัตย์สุจริตของเด็กและเยาวชนไทย ซึ่งถือเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ

จากสภาพสังคมปัจจุบันทำให้เห็นว่าคนไทยอ่อนแอในด้านความซื่อสัตย์สุจริตรวมทั้งขาดการควบคุมตนเอง ขาดความเกรงกลัวและความละอายต่อการกระทำทุจริต (หิริ-โอตตปปะ) นำมาซึ่งปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ หิริ-โอตตปปะนั้นเป็นหลักธรรมหนึ่งในพุทธศาสนาและมีความสัมพันธ์กับการควบคุมตนเองของบุคคล ผู้ที่มีการควบคุมตนเองสูงแสดงว่าเป็นคนเยือกเย็น มีหิริ-โอตตปปะเข้มงวด ในงานของตนและไม่คาดหวังเกี่ยวกับงานของคนอื่น คนที่ควบคุมตนเองต่ำแสดงว่าเป็นคนทำตามอารมณ์ ถือตนเป็นที่ตั้ง ก้าวร้าว

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4 The 4th STOU Graduate Research Conference

และเห็นแก่ตัว ไชยการ ทองแก้ว (2520 : 6-7) หิริ-โอดตปปะจึงเปรียบเสมือนเครื่องควบคุมให้คนประพฤติสุจริต
นั่นเอง

การส่งเสริมให้นักเรียนวัยเด็กตอนปลายเป็นผู้มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตสามารถทำได้หลายวิธี เช่น
การแสดงผลการปฏิบัติที่เป็นแบบอย่างที่ดี การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายสอดคล้องกับที่เหมาะสม
ชุดกิจกรรม แนะนำการใช้เทคนิค/วิธีการ ความต้องการ รวมถึงการจัดกิจกรรมแนะนำที่หลากหลาย มุ่งเน้น
การพัฒนาจิตหรือพฤติกรรมที่เฉพาะเจาะจง มีการนำแนวคิด หลักการ ทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการ
จัดกิจกรรมโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมไปปรับใช้ให้เกิด
ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ เพื่อเป็นคนที่มีความประพฤติดีของสังคมไทย (อารีพรณ อะทะวงษา 2553 : 2)

ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของความซื่อสัตย์สุจริตที่มีต่อนักเรียนวัยเด็กตอนปลายและเห็นควร
ส่งเสริมพัฒนาการพฤติกรรมความซื่อสัตย์สุจริตโดยใช้หลักหิริ-โอดตปปะอย่างจริงจังโดยเฉพาะนักเรียนระดับ
ประถมศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นไม้อ่อนคั่งง่ายและโดยเฉพาะระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีช่วงอายุประมาณ 11 - 12
ปี และเป็นวัยที่มีการเตรียมความพร้อมที่จะก้าวสู่การเป็นวัยรุ่นต่อไป ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรม
แนะนำโดยใช้หลักหิริ-โอดตปปะเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนพัฒนราษฎร์บำรุง จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อที่นักเรียนจะได้รับการปลูกฝัง ส่งเสริมและพัฒนาพฤติกรรม
ซื่อสัตย์สุจริตโดยการสร้างให้เกิดหิริ-โอดตปปะในตน เพื่อจะได้เติบโตเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพอยู่
ร่วมกับผู้อื่นในสังคมไทยได้อย่างมีความสุข เป็นพลเมืองไทยและพลโลกที่ดีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้
ชุดกิจกรรมแนะนำ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะนำ
และกลุ่มควบคุมที่ให้ข้อสนเทศ
3. เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองกับ
ระยะติดตามผล

วิธีการดำเนินงาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556 ของโรงเรียน
พัฒนราษฎร์บำรุง อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวนนักเรียน 60 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา
2556 โรงเรียนพัฒนราษฎร์บำรุง อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ใช้ห้องเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยด้าน
พฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตน้อยที่สุด จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยยึดหลักหิริ-โอตตปปะ จำนวน 14 กิจกรรมประกอบด้วย งานของฉันทัน ทำเองฉันทันใจในตัวเอง ความดีนี้ทำได้ ฉันทันจะเป็นเด็กดี เด็กดีไม่พูดปด เด็กดีไม่ลักขโมย เด็กดีไม่เอาเปรียบผู้อื่น และเด็กดีต้องขออนุญาต เด็กดีมีความรับผิดชอบ เด็กดีปฏิบัติตามกฎ เด็กดีตรงต่อเวลา ตัวฉันทันตัวเธอ สัญญาที่สำคัญ และช่วยกันรักษา

2. การให้ข้อเสนอแนะ จำนวน 14 กิจกรรม ประกอบด้วยงานนี้ฉันทันทำได้ ฉันทันภูมิใจในตัวฉันทัน ความดีทำได้ทุกวันสิ่งที่ฉันทัน ควรละอายพูดจริงไม่พูดปด ไม่คิดคดขโมยสิ่งใด เราไม่เบียดเบียนกัน เรียนรู้ได้การขออนุญาตเป็นผู้รับผิดชอบ อยู่ในกรอบข้อปฏิบัติ เมื่อฉันทันนั้นผิมนักรู้รักษาของส่วนรวม สัญญาต้องรักษา ทรัพย์สาธารณะร่วมดูแล

3. แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริต ใช้เพื่อทดสอบหากลุ่มตัวอย่าง มีค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ระหว่าง 0.50 - 1.00 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.29 - 0.77 และมีค่าความเที่ยง 0.93

4. แบบสอบถามพฤติกรรมซื้อสัตย์สุจริต หรือ แบบสอบถาม “คิดอย่างไร ทำอย่างไร” ใช้วัดก่อนและหลังการทดลอง โดยมีค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ระหว่าง 0.50 - 1.00 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.28 - 0.80 และมีค่าความเที่ยง 0.95

การรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. ให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบสอบถาม “คิดอย่างไร ทำอย่างไร”
2. ดำเนินการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยยึดหลักหิริ-โอตตปปะ จำนวน 14 กิจกรรมๆ ละ 60 นาที และดำเนินการให้ข้อเสนอแนะกับกลุ่มควบคุม จำนวน 14 กิจกรรมๆ ละ 60 นาที โดยในการจัดกิจกรรมทั้งสองกลุ่มให้ดำเนินการโดยจัดในห้องที่มีขนาดเท่ากัน สภาพแวดล้อมและบรรยากาศใกล้เคียงกัน

3. เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว ให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบสอบถาม “คิดอย่างไร ทำอย่างไร” อีกครั้ง และให้กลุ่มทดลองทำแบบสอบถามอีกครั้งหลังการทดลอง 1 สัปดาห์เพื่อประเมินความคงทนของพฤติกรรม

4. ตรวจให้คะแนนแบบวัดทั้งสองกลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทำโดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้วยคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการหาความตรงใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) การหาอำนาจจำแนกใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ (item-total correlation) และการหาความเที่ยงใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient : α) 1. สถิติพรรณนา ใช้เพื่อวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนที่ได้จากแบบวัด ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 สถิติพรรณนา ใช้เพื่อวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนที่ได้จากแบบวัด ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.2 สถิติอ้างอิง ใช้เพื่อทดสอบตามสมมติฐานการวิจัย ได้แก่ สถิติการทดสอบค่าที (t-test) แบบสองกลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) และแบบสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (t-test independent) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1, 2 และ 3

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีสาระสำคัญดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมข้อสัต์ย์สุจริตของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง	n	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนการทดลอง	15	110.60	15.40	10.26**
หลังการทดลอง	15	171.93	10.97	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตารางที่ 1 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมข้อสัต์ย์สุจริตก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง พบว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมข้อสัต์ย์สุจริตสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมข้อสัต์ย์สุจริตระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

กลุ่ม	n	$\bar{X}$	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	15	110.60	15.40	.57
กลุ่มควบคุม	15	113.66	13.84	

จากตารางที่ 2 พบว่าก่อนการทดลองนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมข้อสัต์ย์สุจริตไม่แตกต่างกัน

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมข้อสัจธรรมระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
หลังการทดลอง

กลุ่ม	n	$\bar{X}$	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	15	171.93	10.97	4.84**
กลุ่มควบคุม	15	139.60	23.39	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้หลักทรี-โอตดัดปะเพื่อพัฒนาพฤติกรรมข้อสัจธรรมมีพฤติกรรมข้อสัจธรรมสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ให้ข้อเสนออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมข้อสัจธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองกับระยะ
ติดตามผล

กลุ่มทดลอง	n	$\bar{X}$	S.D.	t
หลังการทดลอง	15	171.93	10.97	5.78**
ระยะติดตามผล	15	163.60	9.96	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมข้อสัจธรรมหลังการทดลองสูงกว่าในระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้หลักทรี-โอตดัดปะเพื่อพัฒนาพฤติกรรมข้อสัจธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพัฒนราษฎร์บำรุง จังหวัดกาฬสินธุ์”สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้หลักทรี-โอตดัดปะมีพฤติกรรมข้อสัจธรรมสูงกว่าก่อนทำกิจกรรม เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 จากผลที่พบอภิปรายได้ว่า ชุดกิจกรรม แนะแนวสามารถพัฒนาพฤติกรรมข้อสัจธรรมที่สูงขึ้นได้ ทั้งนี้เป็นเพราะชุดกิจกรรมแนะแนว

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

มุ่งให้ประสบการณ์ตรง เปิดโอกาสให้นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง อีกทั้งนักเรียนได้ศึกษาจากแหล่งการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและมีการจัดกิจกรรมด้วยเทคนิค/วิธีการที่หลากหลาย โดยเฉพาะการนำหลักทรี-โอตดัมปะมาใช้เพื่อให้นักเรียนได้ยึดเป็นแนวความคิดและหลักในการปฏิบัติตนส่งผลให้นักเรียนเกิดการคิดวิเคราะห์สามารถแยกแยะ การกระทำที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์สุจริตได้ ส่งผลให้สามารถพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตให้สูงขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอารีพรณ อะทะวงษา (2553 : ง) ที่ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงรายจังหวัดเชียงราย พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่างกัน เมื่อได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตไม่แตกต่างกัน และนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีเพศ ผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ครอบครัวต่างกัน เมื่อได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตมีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับพรทรัพย์ ชื่นในเมือง (2554 : 66) ศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยมที่มีต่อการพัฒนาพฤติกรรมการมีจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีราชินูทิศ จังหวัดอุดรธานี พบว่า หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามหลักการของทฤษฎีพฤติกรรมนิยม นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการมีจิตสาธารณะสูงกว่าก่อนการใช้ ชุดกิจกรรมแนะแนวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามหลักการของทฤษฎีพฤติกรรมนิยม นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการมีจิตสาธารณะสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับวิไลวรรณ อนันตะ (2554 : ง) ศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวควบคู่กับสื่อรูปภาพเพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-5 โรงเรียนบ้านถ้ำ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า 1) หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวควบคู่กับสื่อรูปภาพนักเรียนกลุ่มทดลองมีทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวควบคู่กับสื่อรูปภาพนักเรียนกลุ่มทดลองมีทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวควบคู่กับสื่อรูปภาพเป็นระยะเวลา 1 เดือน นักเรียนกลุ่มทดลองมีทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาจิตลักษณะและ/หรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้วยการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวให้แก่เด็กวัยเด็กตอนปลายหรือวัยรุ่นตอนต้นที่มีความเหมาะสมกับวัยและสภาวะของนักเรียนนั้น ย่อมทำให้เกิดประโยชน์และเป็นผลดีต่อการนำเครื่องมือที่ได้ไปพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดีต่อไปในอนาคต

2. จากผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้หลักทรี-โอตดัมปะ นักเรียนกลุ่มทดลอง มีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้ข้อเสนอแนะ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 จากผลที่พบอภิปรายได้ว่า พฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้หลักทรี-โอตดัมปะสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้ข้อเสนอแนะ ทั้งนี้เกิดจากชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้หลักทรี-โอตดัมปะมีรูปแบบการจัดกิจกรรมหลากหลาย นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม กิจกรรมมีความสนุกสนานแปลกใหม่ เหมาะสมกับวัย ทำให้นักเรียนตื่นตัวในการใฝ่เรียนรู้ ซึ่งต่างจากนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้ข้อเสนอแนะ

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

ที่มีรูปแบบการจัดกิจกรรมที่ไม่แปลกใหม่ไม่หลากหลาย นักเรียนได้แสดงออกน้อย ทำให้นักเรียนขาดการตื่นตัวในการเรียนรู้ จากผลการวิจัยกล่าวได้ว่า การจัดกิจกรรม แนวโน้มที่มีความหลากหลายและนักเรียนได้มีส่วนร่วมสามารถพัฒนาจิตลักษณะและ/หรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของปรีชา แก้วธรรม (2550 : 62-65) ศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนวแบบบูรณาการที่มีผลต่อการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบักคอง จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนวแบบบูรณาการนักเรียนกลุ่มทดลองมีความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนวแบบบูรณาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนวแบบบูรณาการนักเรียนกลุ่มทดลองมีความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้การ โปรแกรมให้ข้อสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับจิตาภา โลหะพงศ์พันธ์ (2551 : 84 - 87) ที่ศึกษาผลการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนวเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จของนักเรียนวัยรุ่นที่มีจิตลักษณะแตกต่างกัน พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรม แนวเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จมีการปฏิบัติงาน เพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนวเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่มีความพร้อมทางจิตลักษณะเดิมสูงและนักเรียนที่มีความพร้อมทางจิตลักษณะเดิมต่ำ เมื่อได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนวเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จได้รับประโยชน์ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับศิริลักษณ์ ละเอียดอ่อน (2552 : ง) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนวเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟันฝ่าปัญหาและอุปสรรคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลลืออำนาจ จังหวัดอำนาจเจริญ โดยใช้ชุดกิจกรรมแนวกับกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน พบว่า กลุ่มทดลองมีความสามารถในการฟันฝ่าปัญหาและอุปสรรคสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสามารถในการฟันฝ่าปัญหาและอุปสรรคสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยดังกล่าว กิจกรรมแนวโน้มที่มีความหลากหลาย มีการสร้างที่ถูกต้องตรงตามหลักการแนวคิด ทฤษฎี และเหมาะสมกับนักเรียนผู้รับบริการ ขอมส่งผลต่อการพัฒนานักเรียน

3. สมมติฐานข้อที่ 3 นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตในระยะติดตามผลสูงกว่าหลังการทดลอง จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนวมีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตหลังการทดลองสูงกว่าในระยะติดตามผล ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 อภิปรายได้ว่า พฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนกลุ่มทดลองในระยะติดตามผลที่ต่ำลงนั้น อาจเกิดจากนักเรียนขาดการถูกระตุ้นให้นำเอาหลัก หิริ-โอตตปละไปใช้ในชีวิตประจำวันขาดการดูแลอย่างใกล้ชิดจากผู้วิจัยและไม่มีการจัดกิจกรรมที่ต่อเนื่อง และเมื่อนักเรียนกลับไปอยู่ที่บ้านผู้วิจัยก็ไม่สามารถติดตามหรือกระตุ้นได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้พฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตลดลงได้ โดยกรมวิชาการ (2551 : 5) ได้สรุปไว้ว่า การสอนเกี่ยวกับคุณธรรมและสร้างเสริมลักษณะนิสัยต้องอาศัยการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆหลายกิจกรรมและกระทำอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับกฤติพงศ์ บุญรงค์ (2550 : 66) ที่ศึกษากระบวนการบริหารจัดการของผู้บริหารกับการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านตากแดด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา พบว่า การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนด้านความซื่อสัตย์สุจริต เป็นภาระหน้าที่ของผู้บริหาร คณะครู นักเรียน

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันอย่างเป็นระบบจริงจังและต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ชุุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้หลักทรี-โอตดปปะเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซ้อสัตย์สุจริตชุนนี้ สามารถนำไปใช้ประโยชน์กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพัพฒนราษฎร์บำรุง จังหวัดกาฬสินธุ์ และสามารถนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั่วไป ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้
2. ผู้ที่จะนำชุุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้หลักทรี-โอตดปปะเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซ้อสัตย์สุจริตไปใช้ควรศึกษาคู่่มือการใช้ชุุดกิจกรรมและควรฝึกวิธีการดำเนินกิจกรรมให้คล่องก่อนนำไปใช้จริง เพื่อที่จะทำให้งิจกรรมที่จัดบรรลุดุประสงค้อย่างมีประสิทธิภาพและทันตามกำหนดเวลา
3. ก่อนลงมือทำแต่ละกิจกรรมควรมีการตกลงกฎกติกาในการทำกิจกรรมให้ชัดเจน เพื่อรักษาเวลาให้เป็นไปตามที่กำหนด
4. กิจกรรมส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมกลุ่มควรมีการแบ่งกลุ่มที่หลากหลายวิธี เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนๆ อย่างทั่วถึง
5. ในการทำกิจกรรมทุกครั้งควรเน้นนักเรียนเป็นสำคัญและเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้แสดงความคิดเห็นและฝึกปฏิบัติพฤติกรรมที่ต้องการพัฒนาเป็นหลัก
6. ครูหรือผู้ดำเนินกิจกรรมควรเน้นการกระตุ้นให้นักเรียนได้นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและควรมีการประเมินความคงทนของพฤติกรรมด้วยวิธีต่างๆ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การทดสอบ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการใช้ชุุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้หลักทรี-โอตดปปะเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความซ้อสัตย์สุจริตในนักเรียนระดับต่างๆ เช่น ระดับมัธยมศึกษา ระดับอุดมศึกษา และบุคคลทั่วไป
2. ควรมีการศึกษาตัวแปรด้านอื่นๆ ที่อาจมีผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมซ้อสัตย์สุจริตของนักเรียนวัยเด็กตอนปลาย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปจัดทำชุุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้หลักทรี-โอตดปปะเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซ้อสัตย์สุจริตของนักเรียนวัยเด็กตอนปลายต่อไป
3. ในการดำเนินกิจกรรมหากมีการแบ่งกลุ่มย่อยหลายกลุ่มควรมีผู้ช่วยผู้ดำเนินการเพื่อจะได้ดูแลเด็กได้อย่างทั่วถึง
4. ควรมีศึกษาผลการใช้ชุุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้หลักทรี-โอตดปปะเพื่อพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านอื่นๆ สำหรับนักเรียนช่วงวัยอื่นๆ เช่น 4-6 ปี, 7-9 ปี, 10-12 ปี, 13-15 ปี หรือ 16-18 ปี

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยจะเห็นได้ว่าการพัฒนาหรือส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตนั้น สามารถใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้หลักทรี-โอตดปปะในการพัฒนาให้เกิดพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตนั้นทำได้จริง ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นพื้นฐานของคนดี โดยเฉพาะในวัยเด็กซึ่งเป็นวัยที่เหมาะสมกับการพัฒนาให้เป็นคนดีมีความซื่อสัตย์สุจริตสอดคล้องกับพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 พระราชทานเพื่อเชิญพิมพ์ลงในหนังสือวันเด็ก ประจำปี 2531 ความว่า “ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นพื้นฐานของความดีทุกอย่าง เด็กๆจึงต้องฝึกอบรมให้เกิดมีขึ้นในตนเอง เพื่อจะได้เติบโตขึ้นเป็นคนดี มีประโยชน์ และมีชีวิตที่สะอาด ที่เจริญมั่นคง” (อุดมพร อมรรธรรม 2549 : 68) และการนำเอาหลักธรรม ทางพุทธศาสนาเข้ามาใช้ร่วมกับชุดกิจกรรมแนะแนวเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการพัฒนาจิตลักษณะหรือ/คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนวัยเด็กตอนปลายได้เป็นอย่างดี ดังที่ท่านพระพุทธทาสภิกขุ (2556 : 9-14) ได้กล่าวไว้ว่า “แพทย์เป็นผู้รักษาโรคทางกาย แต่ธรรมะนั้นเปรียบเสมือนแพทย์ที่รักษาโรคทางจิตวิญญาณ” ดังนั้นการนำเอาหลักทรี-โอตดปปะมาใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางความคิดให้กับนักเรียนวัยเด็กตอนปลายนั้น จึงเปรียบเสมือนพวกเขาได้มีแพทย์ที่รักษาโรคทางจิตวิญญาณคอยดูแลความคิดของพวกเขาอยู่ไม่ให้เผลอพร้าต่อบาปได้ง่ายๆ แต่การจะทำให้พฤติกรรมอันพึงประสงค์ของตนได้นั้นต้องได้รับการกระตุ้นให้หันไปใช้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องจากทุกส่วนไม่ว่าจะเป็นครอบครัว โรงเรียน หรือชุมชน จึงจะเกิดผลดีที่ยั่งยืน เพื่อที่พวกเขาจะได้เติบโตเป็นวัยรุ่นที่มีจิตวิญญาณเข้มแข็งสามารถต่อต้านบาปทั้งปวง ส่งผลให้เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในอนาคตได้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ (2551) แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2554) “การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน” วารสารศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปีที่ 2, ฉบับที่ 3 (กรกฎาคม) : 1 - 6
- กฤติพงศ์ บุญรงค์ (2550) “ศึกษากระบวนการบริหารกับการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ด้านความซื่อสัตย์สุจริต : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านตากแดด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพังงา” วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต(ออนไลน์) สาระสังเขปค้นคืนวันที่ 20 พฤษภาคม 2556 จาก <http://thesis.tiac.or.th/result2t.asp>
- จิตภา โลหะพงศ์พันธ์ (2551) “ผลการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จของนักเรียนวัยรุ่นที่มีจิตลักษณะแตกต่างกัน” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ไชยกร ทองแก้ว (2520) “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ทรี-โอตดปปะ กับ สปฐิธรรมเพื่อเป็นแนวทางในการค้นหาบุคลิกภาพธรรมชาติไปโดย” วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ปาริชา แก้วธรรม (2550) “ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการที่มีต่อการพัฒนาความฉลาดทาง
อารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบักคอง จังหวัดศรีสะเกษ” ปริญญานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พระพุทธทาสภิกขุ (2556) แก่นพุทธศาสน์ (ฉบับสมบูรณ์) กรุงเทพมหานคร ธรรมสภา ศูนย์หนังสือ
พระพุทธศาสนา

พรทรัพย์ ชื่นในเมือง (2554) “ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยมที่มีต่อการพัฒนา
พฤติกรรมการมีจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีราชินูทิศจังหวัดอุดรธานี”
ปริญญานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

วิไลวรรณ อนันต์๊ะ (2554) “ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวควบคู่กับสื่อรูปภาพ เพื่อพัฒนาทักษะการ
แก้ปัญหาเฉพาะหน้าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-5 โรงเรียนบ้านถ้ำ จังหวัดเชียงใหม่”
ปริญญานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ศิริลักษณ์ ละเอียดอ่อน (2552) “ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟันฝ่าปัญหา
และอุปสรรคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลลืออำนาจ จังหวัดอำนาจเจริญ”
ปริญญานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อารีพรรณ อะทะวงษา (2553) “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย จังหวัดเชียงราย” ปริญญานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อุดมพร อมรธรรม (2549) หนังสือวันเด็ก ประจำปี 2531 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว